

September 2015

Beste donateurs,

Hier is de jaarlijkse nieuwsbrief van Stichting Malibongwe. In deze nieuwsbrief kunt u een stukje geschiedenis lezen, over het ontstaan van Malibongwe, begin jaren 90. Daarnaast vindt u een overzicht van de 13 studentes die we momenteel ondersteunen, wat ze allemaal studeren en hoe lang ze bezig zijn. Eén student, Jeanet, wordt verder uitgelicht. Zij beschrijft in een brief aan Malibongwe haar ervaringen van het afgelopen jaar. Daaruit blijkt dat zij het niet gemakkelijk heeft gehad in 2014, maar, geeft ze aan, ze is sterker uit de "strijd" gekomen. Haar verhaal is illustrerend voor meer studenten die we ondersteunen. Velen hebben te maken met ziekte, werkloosheid, armoede en zelfs dood van dierbaren. Zaken waar ze vaak geen invloed op hebben. Dat sterkt ons weer in het werk wat we doen: vrouwen in moeilijke posities ook een kans geven om onafhankelijk te kunnen worden.

Het jaarverslag van 2014 kunt u terug vinden op onze website. Als u het jaarverslag toegestuurd wilt krijgen, kunt u dat laten weten, dan zorgen we daarvoor.

Namens het hele bestuur,
Sanne van 't Hof

Het ontstaan en de geschiedenis van Stichting Malibongwe

De aanleiding voor het oprichten van de Stichting Malibongwe was het bezoek van twee vrouwen uit Zuid-Afrika aan Delft in januari 1990. Zij waren uitgenodigd door de gemeente Delft. Deze vrouwen namen deel aan de Malibongwe conferentie in Amsterdam.

In Delft spraken ze in het vrouwenhuis (iedere zich respecterende feministisch noemende stad had in die tijd een vrouwenhuis, Delft dus ook) met een aantal vrouwen van verschillende organisaties. Na afloop van alle verhalen, die de Zuid-Afrikaanse vrouwen vertelden, werd gevraagd aan hen waarmee we hun land permanent konden helpen. Trudi van Bemmelen was hierbij aanwezig. Ze meldt: 'Ik weet nog goed, wat de vrouwen zeiden, want het maakte een grote indruk op mij: "Verhef de zwarte vrouwen door hen onderwijs te geven. Geef ze status, niet alleen door het moederschap, maar ook door een betaalde baan, die zij slechts kunnen krijgen met een onderwijsopleiding" '.

Een groep mensen pikte de vraag naar financiële middelen voor scholing op en nam het initiatief voor het oprichten van een opleidingsfonds voor zwarte vrouwen in Zuid-Afrika. Vele voorbereidende vergaderingen volgden en er werden mensen gezocht die de schouders eronder wilden zetten en zouden kunnen deelnemen in het bestuur van het opleidingsfonds. Er was ondersteuning vanuit de gemeente Delft. De ambtenaren Jannie Mark en Jan Alderliesten hielpen bij de start. Verder was er ondersteuning vanuit de Werkgroep Zuidelijk Afrika in de personen van Gerard Kroon en Olav Buunen. Er werd gekozen voor de naam 'Malibongwe Opleidingsfonds voor Zwarte Vrouwen in Zuid-Afrika'. Malibongwe betekent: 'Wij eren vrouwen in hun strijd' (Xhosa taal)

De eerste vergadering was op 28-11-1991 bij Trudi van Bemmelen thuis. Nog steeds worden de vergaderingen bij iemand thuis gehouden, om geen kosten te hebben.

Sinds 21 mei 1992 is Malibongwe een officiële stichting. De statuten vermelden dat hierbij Jannemieke van Wolferen en Gerda Vermeer aanwezig waren om de akte te ondertekenen. De eerste bestuursleden waren Trudi van Bemmelen, voorzitter; Jannemieke van Wolferen, secretaris; Gerda Vermeer, penningmeester; Gonny Smitskamp; Anita van Velzen en Olav Buunen. In de statuten staat vermeld dat de bestuursleden geen honorarium of ander materieel voordeel zullen genieten, echter wel gemaakte onkosten vergoed kunnen krijgen. Verder staat er dat de Stichting zonder winstoogmerk ten doel heeft:

- Het leveren van een bijdrage aan de kwaliteit van het leven van zwarte mensen en met name zwarte vrouwen in Zuid-Afrika
- Het bevorderen van daadwerkelijke betrokkenheid van Nederlanders bij de strijd van zwarte Zuid-Afrikaanse vrouwen
- Het werven van fondsen ten behoeve van zwarte Zuid-Afrikaanse vrouwen die een opleiding of studie willen volgen, verstrekken van studiebeurzen, en
- Het verrichten van al hetgeen met het vorenstaande – in de ruimste zin genomen – in verband staat of daaraan bevorderlijk kan zijn.

Allemaal officiële taal natuurlijk, maar nog steeds onze leidraad.

De eerste jaren werden besteed aan het werven van fondsen en de juiste contacten zoeken in Zuid-Afrika, waardoor we bekend werden en de vrouwen ons wisten te vinden. Dit laatste ging niet gemakkelijk. Via verschillende organisaties en personen probeerden we Malibongwe onder de aandacht te brengen. De eerste jaren steunden we slechts enkele vrouwen. De eerste bijdrage werd gegeven aan een groep vrouwen die een cursus kleding maken opstartte in augustus 1993. Ooit zijn we bekend gemaakt via opgehangen briefjes op het prikbord van de universiteit en een bericht via de radio. Het heeft geresulteerd in een groeiende stroom aanvragen. Inmiddels krijgen we zoveel aanvragen dat we niet aan de vraag kunnen voldoen. We moeten een keuze maken. Behalve individuele vrouwen ondersteunen we ook groepen vrouwen. In totaal hebben we sinds de oprichting 101 individuele vrouwen ondersteund, meestal voor 4 jaar, en vier keer een groep. Verder maakten we een beleidsnotitie, welke onze leidraad werd bij het selecteren van vrouwen die in aanmerking wilden komen voor een beurs. Om misbruik te voorkomen regelden we een procedure, met het invullen van formulieren en het meesturen van diverse documenten. Als alles dan in orde was kreeg de aankomende cursist een contract. Nog steeds vragen we aan de student de kopieën van resultaten en een jaarlijkse persoonlijke rapportage.

Onze eigen girorekening 3418 werd geopend op 18 december 1991. De eerste overboeking van een donateur was op 10 januari 1992. De werkgroep Zuidelijk Afrika had ook al een bedrag voor Malibongwe op de rekening staan, zodat we in januari konden beschikken over ruim 5000 gulden.

We slaagden er in een aantal vaste donateurs te krijgen die met periodieke bijdragen het fonds versterkten.

Internet is een goed hulpmiddel voor onze communicatie. We begonnen met brieven per post. Dat gaf vaak problemen met zoekgeraakte brieven, die dus niet aankwamen. We hadden in de beginjaren een faxapparaat. Dat hielp wel. De vrouwen pakten ook nog weleens de telefoon. Doordat we nu e-mail hebben is dat niet meer nodig. Onze website is ook een heel belangrijk hulpmiddel.

In het begin zochten we een betrouwbare tussenpersoon in Zuid-Afrika om de communicatie te vereenvoudigen. Een aantal jaren is Adrie de Bruijn onze contactpersoon geweest. Dit hield op met haar overlijden.

Lange tijd hebben we samengewerkt met en zijn we ondersteund door de gemeente Delft. Door bezuinigingen is daar sinds 2013 een eind aan gekomen.

De samenstelling van het bestuur is nu enigszins veranderd; Trudi, Gonny en Gerda zijn nog steeds lid van het bestuur. Gonny is penningmeester geworden, en Gerda werd de secretaris. Olav en Jannemieke zijn verhuisd. Sanne van 't Hof kwam er in 2000 bij. Jopie Richaers is enige tijd lid van het bestuur geweest. Anita moest vanwege drukke werkzaamheden het bestuurslidmaatschap in 2014 opgeven.

Door bestuursleden zijn er werkbezoeken afgelegd in Zuid-Afrika. Gonny is er meerdere keren geweest (2005, 2010, 2011, 2013). Sanne (2003), Trudi (2003) en Gerda (2009) zijn er alle drie een keer op werkbezoek geweest. De moeder van Sanne (2003) en schoonzus José (2009) van Gerda zijn mee geweest. Deze reizen werden door onszelf bekostigd. Slechts de kosten die gemaakt werden voor contacten met de vrouwen die we steunden werden vergoed.

Inmiddels is de naam gewijzigd in Stichting Malibongwe. We hebben de ANBI status verkregen van de belastingdienst. Een aantal donateurs heeft via een notariële akte zich vastgelegd voor een jaarlijkse bijdrage gedurende 5 jaar. Op deze wijze was de volledige gift aftrekbaar van de belasting. Inmiddels is voor zo'n akte geen tussenkomst van een notaris meer nodig. Dat is prettig, want het scheelt in de kosten.

Jaarlijks geven we een nieuwsbrief uit voor onze donateurs. Op de website zijn deze nieuwsbrieven terug te vinden.

Onze studentes

We hebben de laatste tijd veel nieuwe studentes een beurs aangeboden. Op dit moment krijgen 13 vrouwen een bijdrage. Om privacy redenen geven we slechts hun voornaam.

In 2015 zijn Akhona, Ncediswa, Nozithembiso, Dintle, Mamoruti, Thokozani, Noluthando en Thandi erbij gekomen. We hopen dat het hen allen zal lukken om de eindstreep te halen.

Akhona studeert economie aan de Mandela Metropolitan universiteit in Port Elisabeth. Ze moet nog 2 jaar studeren om haar basisopleiding af te ronden.

Ncediswa is bezig in het 4de jaar van haar studie sociale wetenschappen aan de universiteit van Fort Hare.

Nozithembiso zit op het Eastcape Midlands College waar ze een opleiding bouwkunde en elektriciteitsinfrastructuur doet. Ze moet nog 2 jaar studeren om haar opleiding af te ronden.

Dintle studeert aan de technische universiteit van Bloemfontein. Ze doet er de opleiding voor accountant, en moet nog 3,5 jaar studeren om een diploma te kunnen krijgen.

Mamoruti studeert psychologie aan de universiteit van de Western Cape in Kaapstad. Ze heeft nog 3 jaar te gaan om haar basisopleiding af te ronden.

Thokozani doet een post graduate jaar in accountancy aan de universiteit van Kaapstad.

Noluthando studeert aan de universiteit van Kwa Zulu Natal en doet de lerarenopleiding. Ze heeft de volle 4 jaren nog voor de boeg.

Thandi is bezig met haar honours in accountancy aan de universiteit van de Free State in Bloemfontein. Ze heeft nog 1,5 jaar nodig om haar studie af te ronden.

Verder hebben we nog een aantal studentes die eerder al begonnen zijn. In 2014 waren dat Dipuo, Siphesihle, Samkelisiwe, Kethukuthula, Thoko en Jeanet. Om voor volgende jaren een beurs te kunnen krijgen, moeten de studentes hun resultaten opsturen, samen met een rapport over hoe het met hen gaat. Helaas hebben een paar vrouwen hier nog niet aan voldaan.

Van Dipuo hebben we helaas niets meer gehoord, ondanks herhaalde pogingen om met haar in contact te komen. Ze kreeg een bijdrage voor een opleiding in maatschappelijk werk.

Siphesihle heeft ook nog niet gerapporteerd. Ze doet een studie public management aan de Cape Peninsula universiteit van Kaapstad.

Samkelisiwe studeerde landbouw aan het Cedara College of Agriculture en rondde daar haar studie af. Ze heeft in 2015 opnieuw een bijdrage gekregen om haar studie te vervolgen met een management opleiding voor landbouw aan de UNISA, zodat haar kansen op werk vergroot zullen worden.

Kethukuthula heeft in 2015 nog geen bijdrage gekregen. Ze heeft nog niets van zich laten horen. We gaan er vanuit dat ze inmiddels is afgestudeerd.

Thoko studeert HR management en industriële psychologie aan de North-West universiteit. Ze heeft wel gevraagd waar ze aan moet voldoen om vervolg te krijgen, maar ze heeft daar verder nog niet op gereageerd.

Jeanet studeert aan de universiteit van de Western Cape natuurwetenschappen. Ze kreeg in 2015 voor het 2de jaar een beurs. Ze heeft een moeilijk jaar achter de rug met een vader die ziek en werkloos werd, waardoor stress een grote rol speelde. Ze heeft haar zaken weer op orde en gaat gemotiveerd verder.

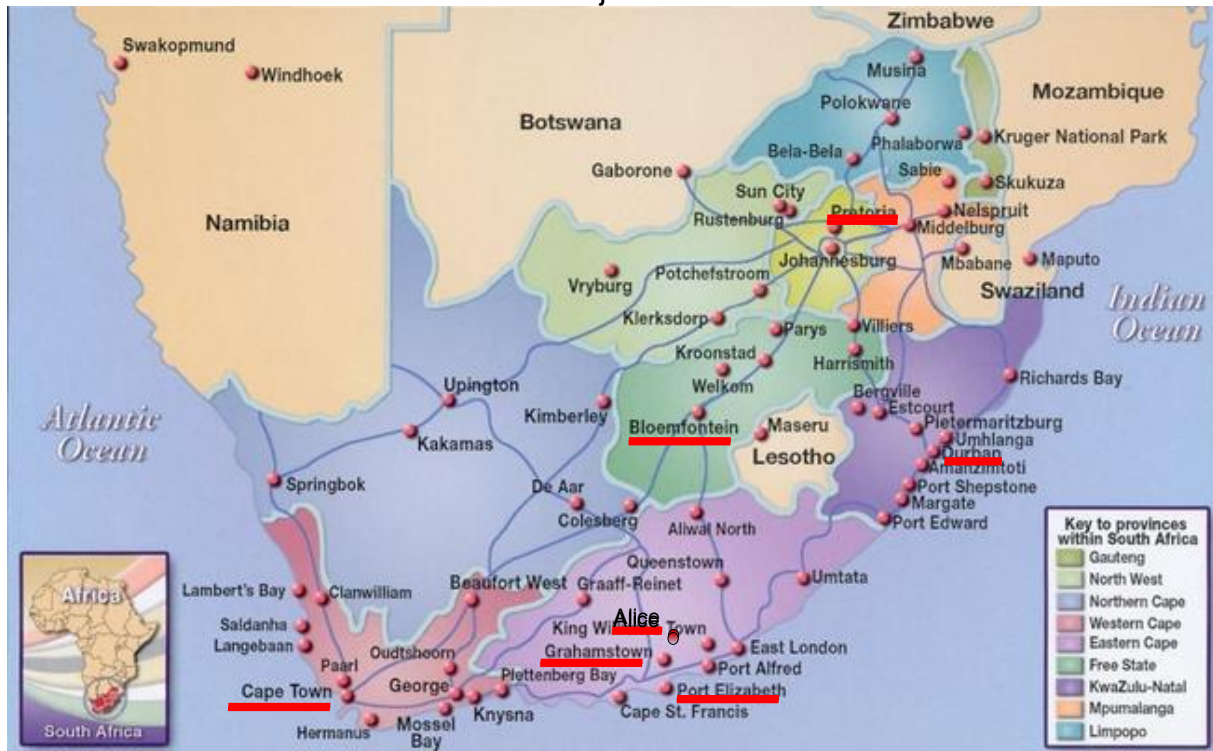
Verdere studentes zijn al voor 2014 door ons ondersteund.

In 2012 begonnen we met de hulp aan Spokazi. Ze heeft in 2015 voor de laatste keer een bijdrage van ons gehad. Ze heeft sociale wetenschappen gestudeerd en in het laatste jaar een post graduate gedaan in archief- en gegevens management.

Ook Pfariso kreeg voor het eerst een beurs in 2012. Ze kreeg in 2015 voor de 4de en laatste keer een bijdrage. Ze studeerde rechten in Kaapstad.

Nokukanya heeft in 2012 een bijdrage gekregen, en vroeg een volgende bijdrage voor 2015 aan. Ze is bezig met een onderzoek naar de relatie tussen traditionele genezing en psychotherapie. Ze kwam in financiële nood en vroeg opnieuw een beurs.

Nadat we een referentie hebben ontvangen van haar studiebegeleider en een bewijs van inschrijving aan de universiteit hebben we haar weer een beurs toegekend. Ze verwacht haar studie aan het eind van dit jaar af te ronden.

Overzicht van de plaatsen waar onze studentes studeren (rood onderstreept)

Brief van een studente

We verwachten van al onze studentes dat ze jaarlijks een rapportage maken over zichzelf, hoe ze hun studie ervaren en hun toekomstverwachtingen.

Hieronder een deel van een brief van Jeanet over haar jaar 2014.

Ze schrijft: '2014 was het moeilijkste jaar wat ik ooit had. Veel dingen gebeurden tegelijkertijd en het was moeilijk om daar goed mee om te gaan.'

Ze vertelt dat ze niet graag anderen belast, maar daardoor wel zelf alle frustraties op haar nek neemt. Gelukkig waren er enkele goede vrienden die haar ondersteunden. Haar vader, die altijd de sterke en motiverende persoon was in het gezin, werd ziek en verloor ook nog eens zijn werk. Het gezin was financieel volledig afhankelijk van het inkomen van vader en raakte in de problemen. Ze moesten verhuizen om te bezuinigen. Al deze dingen hadden een impact op de studie van Jeanet.

Gelukkig ging het beter met haar na enige tijd. Ze schrijft: "op een bepaald punt moest ik accepteren dat ik niet alles kan veranderen, en ook niet bij mijn familie kon zijn. Ik ben in Kaapstad en zij zijn 1000 kilometer verderop. Ik ben aan het studeren, en het beste wat ik kan doen is me richten op mijn studie. Dat was een wijs besluit, want het hielp me enorm. Hoe moeilijk het ook was, het lukte me toch om me te focussen op mijn studie, en mijn ouders trots te maken door mijn best te doen."

Daarnaast verbrak haar vriend ook nog hun relatie. Ze at slecht en viel af. Maar ook hiermee heeft een vriendin haar bijgestaan. Inmiddels heeft Jeanet haar leven weer op orde. Ze werkt hard aan haar studie, heeft haar kracht weer gevonden. Ze vertelt dat ze nu naar de kerk gaat en daar veel positieve mensen tegenkomt die haar inspireren. Ze is nu een gelukkiger en positiever mens.

Ze zegt: "In 2014 moest ik veel leren; time management wat betreft mijn studie, en hoe om te gaan met persoonlijke situaties en die niet in de weg te laten komen van mijn opleiding, en ik denk dat ik een fout maakte door dat te laten gebeuren. Dat wat ik doormaakte in 2014 was een leercurve. Ik heb geleerd dat situaties veranderen, mensen je soms teleurstellen en pijn doen, maar dat het belangrijk is voor jezelf om je prioriteiten niet uit het oog te verliezen. En dat is op dit moment mijn studie."

Door de financiële problemen van haar ouders heeft Jeanet besloten om naast haar studie ook te werken. Dit helpt haar enorm om haar basisbehoeften te kunnen bekostigen. Daardoor kwam er ook weer ruimte en rust in haar hoofd. Ze heeft geleerd van 2014 en dat heeft haar zelfvertrouwen gegeven.

Contactgegevens

Stichting Malibongwe

Look 3

2635 GE Den Hoorn

Tel: +31 15 2855298

E-mail: malibongwefund@hotmail.com

Website: www.malibongwe.nl

Nummer Kamer van Koophandel: 41146645

Rekeningnummer ING bank

NL16 INGB 000000 34 18 te Delft

FINANCIËEL JAARVERSLAG 2014

inkomsten	2014	2013	uitgaven	2014	2013
giften	€ 4.218,00	€ 975,00	porto/nieuwsbr./nwjrskaart	€ 47,30	€ 22,90
vaste donateurs	€ 6.381,08	€ 6.537,18	transactiekosten ING	€ 434,00	€ 203,00
legaat	€ -	€ 2.000,00	studiebeurzen	€ 9.746,00	€ 5.565,96
correctie 2012	€ -	€ 130,00	kosten website	€ 60,50	€ 60,50
terugboeking beurs	€ 677,11	€ -	abt.INGbank zakelijk	€ 138,55	€ 133,05
rectificatie	€ -	€ 0,26	afscheid bestuurslid	€ 55,00	€ -
rente	€ 398,49	€ 533,81	saldo	€ 1.193,33	€ 4.190,84
totaal	€ 11.674,68	€ 10.176,25	totaal	€ 11.674,68	€ 10.176,25

BALANS 2014

activa	2014	2013	passiva	2014	2013
rekening-courant 31-12	€ 5.159,74	€ 3.364,90	reserve	€ 20.528,61	€ 19.335,28
ASN-rekening 31-12	€ 25.368,87	€ 25.970,38	reservering studiebeurzen	€ 10.000,00	€ 10.000,00
totaal	€ 30.528,61	€ 29.335,28	totaal	€ 30.528,61	€ 29.335,28

toelichting:

We hebben dit jaar 13 studentes ondersteund, waarover u meer kunt lezen in het jaarverslag. Dit zijn er 6 meer dan vorig jaar. Dit jaar ontvingen we uitzonderlijk veel giften van onze donateurs die feesten gaven of meevallers ontvingen. Fantastisch! Natuurlijk is dit eenmalig, en ook vanwege de rentedaling blijven we oppassen. Maar vanwege deze geweldige ondersteuning zijn we erg optimistisch. De terugboeking van een beurs was het gevolg van een verkeerd doorgegeven rekeningnummer. Gelukkig is dit naderhand goed gekomen.

•MALIBONGWE

Opleidingsfonds voor zwarte vrouwen in Zuid-Afrika

